

КАЛОЯН

Осомената глава на Монферато! Най-страшният и опасен мой враг! Как стана това? Разправете!
/по време на разказа им, един след друг влизат Борил и Сеслав /

ПЪРВИЯТ КУМАНИН

Съвсем случайно. Като се връщаме от Мосинопол, заедно със стотната на челяник Радко, нашият войвода Квиру забеляза че по друма за Родопските планини се движат някаква дружина рицари.

ВТОРИЯТ КУМАНИН

Изглеждаше че отиват да прогонят от земите си някакви местни неспокойни хора. Ала тамонните българи като видяха че хората на маркиза не са много, почнаха да се събират и да ги обстрелват със стрели, да викат, да им обграждат пътя. Тогава и ние се намесихме. И се свърших с тях! Как се смияхме като видяхме че между ранените е сам крали на Солун, маркиз Бонфаций! Като видяха че не уйре от тежките рани хората му го изоставиха и той почина в ръцете ни. ...

СЕСЛАВ

Това е знамение! Свети Димитър не иска да напада града му и ето, че сам ти праща главата на владетеля му!

КАЛОЯН

Какво? Какво говориш! Та тъкмо сега или никога ние ще превземем Солун... Докато Ерик се окопоти и събере войска, аз ще бъда вече пред солунските стени! Веднага почваме строеж на нови катапулти! /докато говори Калоян се оживява, подмладява, цял засиява/ След две седмици потеглихме! /взодушевно се разхожда/ Свърших се вече! Това е край! Свети Димитър ни помогна!

ВЕЛОТА

Ти беше обещал тази година мир на народа. Отрядите няма да искат да се съберат. Може народът да се разбунуе. Ерик не ще смее вече сам да ни нападне. Можеби ще слезе надолу да се разправи с никееца.

КАЛОЯН

Народът винаги е тръгвал с мен когато съм го призовавал! Този народ, който срази латинската сила при Одрин! Който победи при Сер и Рускон! Той ли ще откаже да тръгне към Византий Вилото море!